

Mama, ty stojíš celým svojím životom nad zázračnou skrinkou nášho detstva

Tvár tvoja krásnym svetlom žiari
a v ušiach znie tvoj sladký hlas.
Vážim si ruky, čo mi lásku dali
a dávajú ju v každý čas.

A vždy, keď snívam detstva sen,
bo do duše hlboko sa vryl,
ja, mama, teraz to už viem,
že stálo ťa to mnoho síl.

Dnes, keď sa pozriem na seba
a na tie tvoje jemné vrásky,
**tak aspoň malý kúsok z neba
by som ti strhol z lásky.**

Andrej Mrocek

Ona otvára dvere do detského sveta,
teší sa, keď z úst jej detí už zaznie prvá veta,
keď po vlastných sa nesmeli rozbiehajú
a vzápätí jej nežne do náručia padajú.

S úžasom sleduje, ako ich telíčko čas premieňa,
ako z malého púčika stáva sa muž či žena.
A keď na ďalšiu trasu života
láska najmilšieho človeka ich odvlieka,
trochu ju to bolí,
ale verí im a túži, aby spolu šťastní boli.

Trápi sa, ak má jej dieťa choroby náznak,
slniečku svojmu by zniesla aj zázrak.
Len aby ho mohla pri sebe mať
a sladký úsmev mu opätovať.

Trpí - no má dosť viery, nádeje i lásky,
aj keď jej život pridáva na čele ďalšie vrásky.

Mama – pre každé dieťa jediná,
aj keď ich ako kŕdeľ vtáčat má.
Rovnako každému srdiečko dáva,
lebo jej materinská láska nikdy neustáva !

Eliška Bakaľárová

Prosté, jednoduché slovo,
za ktorým sa skrýva mnoho...
Je tu pre mňa aj v ťažkých chvíľach,
v jej náručí sa môžem zviíjať.

Mama, to je zlato moje,
keď plačem vždy sa ma spýta: „Čo je?“
Pomôže mi vždy a rada,
pokiaľ som pod jej krídlami a mladá.

Vždy si ma zastane, ľúbi ma a navždy to tak zostane,
na večné veky po mojom boku ostane.
Jej lásku si veľmi vážim,
ľúbim ju, veď vždy ma stráži.

**Je to môj anjel, na ktorého nedám dopustiť,
v žiadnom prípade ju nechcem opustiť!**

Martina Spodná

Mama, ty si poklad náš,
v problémoch deti nenecháš.
Veľa si toho urobila, úplne sama,
a my sme ťa chceli napodobniť, mama.

Často s nami boli chvíľky pekné i ťažšie,
no všetko sme prežili čo najkrajšie.
Niekedy sme sa pohnevali z celého srdca,
no mama bola u nás vždy hlavný sudca.

Hádky sú ešte samozrejmosťou denne,
no mama ich vždy vyrieši, statočne a pevne.
Pomáhame si vždy navzájom a radi,
prítomnosť mamy nám život sladí.

Juraj Ronec

Prvé detské slovo MAMA
som povedala, keď som bola malá,
Mamka stojí pri mne vždy,
nevymenila by som ju za sveta poklady.

Vyčarí mi úsmev na tvári,
upratuje, pečie, vysáva či varí,
s láskou ma vždy objíma,
moje bláznovstvá si nevšíma.

Tá čarovná osôbka, moja zlatá,
s ňou je rovná cesta i kľukatá.
Síce som neposlušné dieťa,
no aj tak, mami, MILUJEM ŤA!

Terézia Kopencová

Mama je žena silná,
vie sa v živote presadiť,
vždy je dochvilná a pilná,
zlé veci vie za hlavu zahodiť.

I v núdzovej situácii je tu mama,
ktorej náruč teplo chráni.
Tá milá, dobrá, chápací dáma,
nevyrovná sa jej milión zlatých strání.

Mami, moja, vďaka ti letí,
a úcta moja veľká tiež,
že vychovala si dve deti
a zotrieť slzu najlepšie vieš.

Patrik Matejov

Dar hlasu, reči, citu, hmatu i zraku,
nenahraditeľnú krásu dostala som takú.
Darovaný život, v ňom múdre časy,
ovplyvnili život môj aj ďalšie asi.

Na začiatku bolo slovo, potom krok,
teraz to už vystriedal nový pokrok.
Dala mi ho ona – tá osoba jediná,
v živote mojom postava čarovná.

Venovala more času, roky svojho života,
v noci znela pri nej tá známa spevu nôta.
Pol cesty dlhej svojej dala s láskou,
dieťa oplátí dar jej krásnou zlatou maskou.

Každá sekunda s ňou je vzácna,
duša jej je nad všetky nebesá krásna.
Najskôr ako ľalia v rozpuku,
vidím prečistú lásku v jej oku.

Teraz jej rokov pribúda a ja cítim smútok,
darujem jej v sebe ten najvzácnejší srdca tok.
Múdra, krásna, milá, vždy priama.

Preto jej jedinej, nenahraditeľnej patrí to slovo – MAMA.

Rebeka Gálová